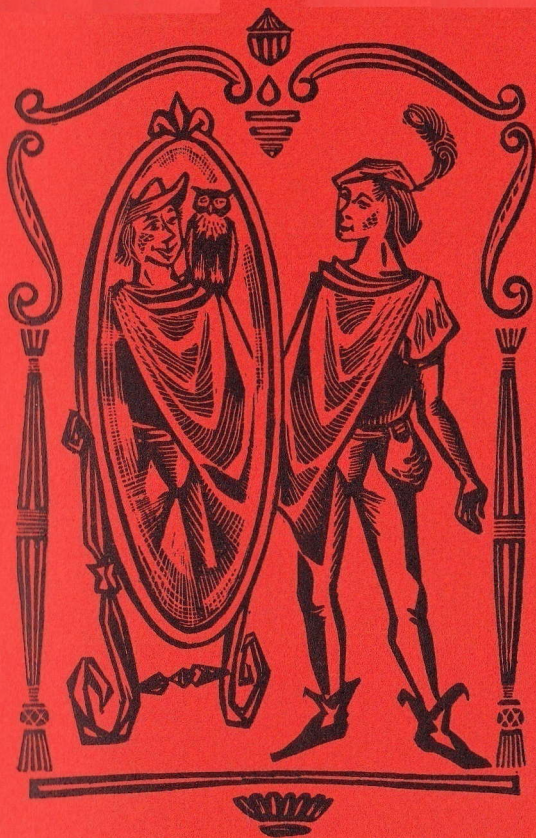

226. Elk voor zich zelf en God voor ons allen, zei de boer, en hij zag zijn wijf verzuipen, zonder een hand uit te steken.
227. God betere 't, zei de kleermaker, en hij had maar juist stof genoeg voor een kostuum.
228. God dienen moet voor alles gaan, zei Thijs, en hij kwam te laat in de twaalfuremis.
229. Ik houd van solied goed, zei Springer, en hij kocht een leren broek.
230. Ook al goed, zei de schooier, en hij kreeg niets.
231. 't Zijn goeie die zich beteren, zei Tinus, en hij stal goud in plaats van koper.
232. Laat vallen het gordijn, de klucht is uit, zei Rabelais, en hij ging naar de andere wereld.
233. Wat ik aan graan verlies, zal ik aan spek wel winnen, zei de boer, en hij joeg zijn varkens in 't koren.
234. Dat spreekt, zei Grauwel, en hij stond voor een grammofoon.
235. De grond is toch goed, zei Simpel, en hij vond een dode haring op zijn land.
236. Goed in de grond, maar wat teer, zei Smous, en zijn Liesbet lustte geen haring.
237. Daar kan ik niet mee klaarkomen, zei de duivel, toen moest hij schreien om zijn grootmoeder.
238. Dat is de grootvader van de muizen, zei Egbert, en hij zag een olifant.
239. Alles wordt vervalst, zei Knuffel, en hij bracht guano thuis in plaats van kaneel.
240. Niet schrikken, zei de vos, en hij greep de haan bij de keel.
241. Vroeger kraaiden de hanen, zei dove Jaap, nu doen ze alleen maar de bek open.
242. Krul haar is dul haar, zei Wantje, en ze ging aan 't vechten.
243. 't Is verre van lachen, zei de bruid, en zij zat aan de haard en schreide.
244. Niemand wast de hazen en de vossen, zei de vrouw, en zij liet haar kinderen ongewassen.
245. Scheiden, bitter scheiden, zei de hond, toen hem de haas weer ontlopen was.
246. Hoe meer haast, hoe minder spoed, zei Arie Korse, en hij liep zonder schoenen langs de straat.
247. En haast u niet, zei Tijdgenoeg, men zal er nog twee zepen, eer men u scheert.
248. Geef mij de hand, zei Krul, en hij pakte de poot van zijn varken.
249. 'k Zie geen hand voor mijn ogen, zei de dief, en ze hadden hem de handen op de rug gebonden.
250. Een handwerk heeft een gulden bodem, zei de wever, en hij zat op een hekel.
251. Ik wilde wel, dat ik een harddraver was, zei Knelis, en zijn benen waren afgezet.
252. Ik zie zo nauw niet, zei Hanske Pek, en hij speelde een haring binnen met graten en al.
253. Schep maar op, zei Pekel, en daar was niets dan een haring.
254. Gemakkelijk is toch heel anders, zei Sooike, en hij speelde op een kapotte harmonika.
255. Daar heb je het al, zei de begijn, en zij spoog het hart uit haar lijf.
256. Dat zal op de hazenvangst gaan, zei de boer, en hij haalde zijn ezel voor de dag.

257. Het is zeker een voornaam heer, zei de boer, want hij schrijft zijn naam met een krulletje.
258. De hekken zijn verhangen, zei Jarick Hottinga, eerst was ik, en nu is mijn vrouw de baas.
259. Ik zal helpen zoeken, zei de zot, en er was niets verloren.
260. Jammer dat zo weinigen het weten, zei Rikske Spurrie, en hij had een nieuw hemd aan.
261. Ik wil de witte hen niet, zei de vos, omdat hij ze niet krijgen kon.
262. Nu gaan we beginnen, zei de vos tegen de hennen.
263. Donker is 't wel niet, maar klaar is toch anders, zei Oomes, en zijn hoed viel over z'n oren.
264. Ik zie u geerne, zei Mieke Stof tegen heuren vent, en ze had een hoed met pluimen gekregen.
265. Zo simpel mogelijk, zei Mieke van der Meulen, en zij kocht een hoed als een karrewiel.
266. Alles komt te pas, zei de gek, en hij bewaarde een stuk van een hoepel.
267. Dat laatste hoepeltje bindt, zei de kuiper, en hij had een vaatje van vier stoop onder handen.
268. Dat gaat te ver, zei Gijs, twee honden hebben en zelf moeten bassen.
269. Het is een wrange hond, zei de boer, en hij dronk bij vergissing een fles wijnazijn voor rijnwijn.
270. Het zekere voor 't onzekere, zei de vent, en hij bond de dode hond zijn bek toe.
271. Hoe langer hoe harder, zei het hert, en het liep de hond in de mond.
272. Ik ben niet bang, zei Fonske Smal, en hij kroop in 't hondekot als het donderde.
273. Dat is iemand, die zwart van de honger is, zei Roelof, en hij zag een neger gaan.
274. Laat ons zoet zijn, zei Scheere, en hij smeerde honig aan 't varken z'n snoet.
275. Zoveel hoofden, zoveel zinnen, zei de boer, en hij schudde een zak puiden uit.
276. Verrot mijn hooi, dan wast mijn kool, zei de boer, als 't regende.
277. Ongebonden is best, zei 't schaap, en 't zat aan de hooitas.
278. Ik stel mijn hoop op het anker, zei de man, toen het schip verging.
279. Voort, hoornbeest, zei Frans, en hij schopte een slak weg.
280. Alles moet rusten, zei Uilespiegel, en hij legde 's avonds zijn horloge stil.
281. Alle hout is geen timmerhout, zei dikke Drommes, en hij viel door zijn bed.
282. Men moet de huik naar de wind hangen, zei het paard, en het sloeg met zijn staart de muggen van zijn rug af.
283. Men vindt meer huizen dan kerken, zei Theunis, en hij werd op straat gezet.
284. Wel nu zal ik je krijgen, zei de man, en hij was alleen in huis.
285. Wonderlijke huisvesting, zei Trui, en zij vond een rattennest in haar klomp.
286. Ik houd van geen ijdelheid, zei Trijn, en zij voelde een ledige beurs.
287. Ik zal u helpen, zei de smid, en hij had ijzer noch kolen.
288. Ik hoor gaarne dat instrument, zei Patat, en zijn vrouw speelde op haar poot.
289. Alles hangt van 't inzicht af, zei Kees, en hij had te diep in 't glas gekeken.

Spreekwoorden

ZEI - SPREUKEN

J. CAUBERGHE

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS

